

Děravé cisterny

Jeffersonville, Indiana, USA
26. červenec, 1964

1 Pomodleme se. Pane, my nyní věříme. Věříme v Syna Božího a skrze to přijímáme věčný život, skrze Něho. A tak jsme se znovu tohoto odpoledne shromáždili nebo tohoto večera, na další bohoslužbu, s důvěrou k Tobě, že nám dáš poselství a budeš k nám dnes večer promlouvat. Věříme Ti, Pane, a očekáváme na Tebe. A Ty jsi řekl: „Ti, jenž očekávají na Hospodina, nabývají nové síly. Vznášejí se peřím jako orlice.“ A prosíme, Bože, abys nám dal dnes večer tu povznášející moc v očekávání na Tebe.

Děkujeme Ti za tyto lidi, za to, co oni pro Tebe znamenají a co znamenají pro mne. Já Ti za to děkuji, Otče. Oni jsou Tvými klenoty. A já prosím, Bože, aby ses jim, Ty sám, dnes večer projevil podle jejich potřeb. Jestliže tady jsou nemocní, ať jsou uzdraveni. Jestliže je v něčí mysli nějaká pochybnost, vyčisti ji, Pane. A Tvá přítomnost a Tvé požehnání jsou nám postačující, protože my je potřebujeme, Pane. Ty jsi pro nás všepostačující a bez Tebe nic nezmůžeme.

Prosíme, abys přijal naše díkůvzdání za vše, co jsi vykonal. Ve jménu Ježíše Krista očekáváme na Tvá požehnání. Amen. Můžete se posadit.

2 Dobrá, dnes večer je tu trochu chladnější počasí než minulou neděli. Velice jsme vděční našim bratřím, kteří pracovali s velikým úsilím, aby to zvládli. Znam dva nebo tři z nich. Bratra Mike Egana, vidím ho sedět tam vzadu, a já... Bratra Mike a bratra Sothmanna, bratra (tuším) Roye Robertsona a bratra Woodse; a oni všichni se pořádně zapotili, aby to zvládli, abychom dnes mohli mít toto shromáždění. Tak, jsme za to vděční.

3 Nuže, příští neděli ráno, bude-li vůle Páně, chtěl bych mít uzdravovací bohoslužbu, modlitby za nemocné. Věnujeme tento čas na bohoslužbu s uzdravováním, bude-li vůle Páně.

Všiml jsem si dnes ráno, že tam byla hromádka kapesníčků. Pomodlil jsem se za ně. Zatímco jste se modlili a zpívali, já jsem se za ty kapesníčky modlil; a dnes večer jsou tu další. Tudiž, my věříme, že Bůh uzdravuje nemocné. Máme tolik skvělých svědectví o uzdravení mezi námi a po celém světě a jsme za to vděční.

A já jsem uvažoval, že příští neděli, jelikož budu na krátký čas mimo a věnovali jsme tolik času vyučování z poselství, uvažoval jsem, že by bylo dobré, kdybychom uspořádali bohoslužbu uzdravování s modlitbou za nemocné. A věříme, že Bůh nám dá nádherný čas.

4 A nyní, mnoho z vás bude muset dnes pozdě večer urazit mnoho mil. A tak jsem dnes mluvil s několika skupinkami v kavárně Blue Boar, kde jsem obědval. S mnoha skvělými lidmi, s kterými jsem si potřásl ruku a hovořil s nimi, s lidmi, se kterými jsem se nikdy předtím nesetkal, kteří přicházejí sem do shromáždění. A já jsem vděčný za takové přátele, a chci poděkovat všem z vás a každému jednotlivě. Někteří z nich nasbírali ostružiny a přinesli nám je. A někdo nám dokonce přinesl kbelík sirupu nebo melasy, něco takového; a tak dále. Vy nevíte, co to pro nás znamená. Jednou z rána jsem vstal a vyšel ven z domu, někdy tam...

5 Jednou ráno tam byl nějaký bratr, který byl na tom opravdu špatně, neměl si co obléci, a tak dále, chtěl, abych šel a přinesl mu něco na oblečení. Sotva jsem udělal krok, málem jsem zakopnul o kbelík s ostružinami, který tam stál. Zeptal jsem se: „Ty ostružiny jsi přinesl ty?“

A on řekl: „Ne, já s tím nemám nic společného. Přišel jsem sem ještě před rozedněním a už tu byly.“ A to byl můj dobrý bratr Ruddell, který mi je přinesl. A tak, já si těchto věcí velice cením.

Billy Paul udělal dnes večer, právě před chvílí, před shromážděním ohledně mne zmínku, že pro mne udělali sbírku. Já vám za to děkuji. Nechtěl jsem, abyste to dělali. Cením si vaší snahy, a tak dále, ale to nebylo zapotřebí. Avšak, Pán vám žehnej. Víte, vy víte, Bible říká: „Cokoliv jste učinili jednomu z těchto mých nejmenších, Mně jste učinili.“

6 Nuže, ohledně toho, co vám bylo řečeno z poselství, byl jsem poněkud velice přímočarý. A já... Někteří lidé mohou mít dojem, že si myslím, že Ježíš může přijít dnes ráno nebo večer. Ano. Nuže, já neříkám, že se to stane. A znovu, On nemusí přijít příští týden, může to být teprve příští rok, může to být za deset let. Já nevím, kdy On přijde. Ale je zde jedna jistá věc, kterou bych... vždy myslíte na to, buďte připraveni každou minutu nebo hodinu. Rozumíte? Totiž, jestli nepřijde dnes, může zde být zítra. A tak si to uchovávejte ve vaší mysli, že On přijde.

A já neznám dobu, kdy nastane má poslední hodina na této zemi, vlastně nikdo z nás. Stejně tak žádný z nás neví, kdy On přijde. Ani On sám to neví; na základě svého vlastního Slova řekl: „O této hodině ví pouze Otec; dokonce ani Syn neví, kdy to přijde.“ To se stane, až Ho Bůh znovu pošle k nám. Ale my vyhlížíme Jeho příchod. A jestli nepřijde v mé generaci, přijde možná v příští; jestliže nepřijde v té příští, přijde v další. Ale co se mne týče, nevidím, že by ještě zbýval nějaký čas. Pouze... Co se mne týče, může se to stát každou minutu. Právě teď to neznámá... V tuto chvíli to neznámá, že uvidíte

nebesa přeměněná a každý... To není ten příchod, o kterém mluvím. Já mluvím o vytržení.

7 Vidíte, On koná tři příchody. On přichází ve třech jménech Syna. On přišel v trojici; Otec, Syn, Duch svatý. Vidíte? Toto všechno je ten stejný Kristus, pokaždé ten stejný Bůh.

Nuže, víme, že On přišel, aby přinesl tři díla milosti: ospravedlnění, posvěcení, křest Duchem Svatým. V Bohu je všechno kompletní v čísle tři. A tak On přichází nejprve vykoupit svoji nevěstu; podruhé přichází k vytržení, vzít odsud svoji nevěstu; potřetí přijde se svou nevěstou, Král a královna. Potom... A to je, kde mnozí lidé očekávají na ten příchod. Ale když On tentokrát přijde, téměř to nikdo nepozná, kromě těch, kteří jsou hotovi, kdy On přijde. Tam prostě nastane zmizení lidí. Nikdo nebude vědět, co se s nimi stalo. Budou pouze v jedné chvíli vytrženi, a budou pohřešováni. „Proměnění v jedné chvíli, v okamžiku.“ Takže buďte na to připraveni. Bude to hrozné, když jednoho rána budete postrádat své milé; oni nebudou nikde k nalezení. Nebude to hrozné si uvědomit, že je to již minulost a ty jsi to propásl? A tak se zachovávejte *neposkvrnění* před Bohem.

8 Nuže, příští týden, bude-li vůle Páně, příští pondělí, za týden od tohoto pondělka, dá-li Bůh, beru rodinu zpět do Arizony, kde děti chodí do školy; potom se vracím.

Nuže, já tam neodcházím... nebudu tam mít žádné bohoslužby. Sotva kdy se zdržuji v Arizoně. Bývám všude jinde. Teď tam beru svou manželku příští pondělí. Vrátil jsem se znovu sem. Odsud odjedu do Britské Kolumbie. A pak se vrátím do Colorada. V Arizoně budu znovu někdy kolem Vánoc, jenom na skok, ale natolik dlouho... možná dva nebo tři dny, abych dal rodinu dohromady, a vrátím se sem zpět do Vánočních svátků, a dá-li Pán, budu zde sloužit v průběhu novoročního týdne.

9 Takže v podstatě zde přebývám většinu svého času. Prodlévám zde desetkrát déle než tam, protože tam nemáme žádný sbor, ani žádná shromáždění, nemáme tam nic, co se týče bohoslužeb. Avšak má to jeden háček. Nemám místo, kam bych poslal děti, aby mohly slyšet tato poselství, jako vaše děti, které to poslouchají tady, a to je ten jediný nedostatek, který máme. Ale oni jsou všichni zdravější. Je to suché, horké podnebí a všechny děti vypadají zdravěji. Já se tam nezdržuji dostatečně dlouho, abych na sobě pocítil, zda je to zdravé podnebí nebo ne. Jsem neustále v pohybu a připadá mi, že jsem se narodil tulákem.

Moje manželka mě nazývá... vím, že je zde, takže to po shromáždění schytám, však to dobře znáte. Jak se tomu říká, pohyblivé větry nebo neklidné větry, nebo jakkoliv — cokoliv, víte, pohyblivý písek? Nebo jinými slovy, jsem stále v pohybu. A jsem ženatý dvaadvacet let a někdy si připadám doma jako cizinec, protože musím znovu odjet. Ale těším se na ten čas, kdy se někdy usadíme v naší Otčině. Ale teď jsme v boji, a tak budme v modlitbě.

10 Nezapomeňte, příští neděli ráno, bude-li vůle Páně, přiveďte vaše nemocné a postižené. Přijďte brzy, zaujměte své místo a možná se tam najde někdo, za koho se budeme modlit. Budeme muset rozdat modlitební lístky. Ale jen tolik, aby se zformovala malá řada, asi tak dva nebo tři tucty nebo něco takového, a pokud jich nebude dost, pak modlitební lístky rozdávat nebudeme. Ale pravděpodobně modlitební lístky rozdáme a uděláme to asi hodinu před pravidelnou bohoslužbou, která, si myslím, zabere... Začne v osm nebo v půl deváté; oni rozdají modlitební lístky; otevřou modlitebnu, rozdají modlitební lístky, příští neděli ráno. A přijďte sem určitě kvůli vašim... Přiveďte vaše milované, usadte je zde. V modlitebně bude příjemný chládek; a jestliže zde budou nemocní, uděláme všechno, co budeme schopni v našich modlitbách pro ně udělat.

Děkuji vám znovu za sbírku lásky.

11 A nyní, dnes večer si přečteme něco z Božího Slova, a buďte připraveni na tu opětovnou událost v Jeho přítomnosti, aby nám bylo přineseno Jeho Slovo. Nuže, my můžeme přečíst text, ale Bůh musí zjevit souvislost. Rozumíte? My můžeme vzít text, ale Bůh musí zjevit souvislost. A zatím otevřeme druhou kapitolu knihy Jeremiáše.

Chtěl bych vám říct, jak se těším spolu s vámi, že je tu mezi námi náš drahý bratr v Pánu Lee Vayle. A myslím si, že ten bratr zde, nemohu si vzpomenout na jeho jméno, bratr Willard Crase. A vidím bratry z Arkansasu, bratra Johna a ty další, z okolí Poplar Bluff, a bratra Blaira. A, och, bratr Jackson a bratr Ruddell, a tolik dalších, že prostě nejsem schopen... Přál bych si, abych je mohl všechny vyjmenovat, ale nedokážu to, rozumíte mi. Bratr Ben Bryant, vidím ho tu sedět; on je obvykle tím, který někde v rohu říká „amen,“ zatímco já... Každý zná Bena podle jeho hlasu.

12 Když jsme jednou byli v Kalifornii, kázal jsem tam poselství pro baptisty, tam v údolí. Oni tam měli veliký stan a spoustu tak trochu vysoce společensky uhlazených baptistů. Nikdy jsem odnikud neslyšel „amen“; jak víte, oni se bojí, že by některým ženám mohl odpadnout z jejich tváří mejkap. A potom, ta první věc, víte, viděl jsem pár chodidel, asi takto, potom dvě veliké ruce zvedající se nahoru a černé třepetající se vlasy a uslyšel jsem mocným hlasem znějící „amen“. A podíval jsem se dolů, řekl jsem: „Bene, odkud ses tu vzal?“ On skutečně dodal to „amen!“

Vidím, jak jeho žena na něj upřela svůj zrak. Dobrá, on ztratil trochu těch černých vlasů, ale to je v pořádku, víte. Nestarej se o ně. Já jsem svoje ztratil před mnoha lety. Nuže, a nyní se nezapomeňte pomodlit.

13 Nyní, zatímco vstupujeme do té důležité části bohoslužby, pamatujte, jestliže čtete toto Slovo, tak Bůh své Slovo požehná. „Ono se nevrátí k Němu prázdné, ale učiní to, k čemu je posláno.“ A já vím, že když čtu Slovo, dělám to, co je správné. Když čtu Slovo, Bůh své Slovo poctí.

Nyní povstaňme s úctou k Jeho Slovu. Jeremiáš 2. kapitola, 12. a 13. verš z Jeremiáše 2. kapitoly:

Užasněte se, ó... nebesa nad tím, a děste se, chřadněte velmi, praví HOSPODIN.

Nebo dvojí zlost spáchal lid můj: Mne opustili, pramen vod živých, aby sobě vykopali cisterny, cisterny děravé, kteréž nedrží vody.

Skloňme nyní naše hlavy.

14 Drahý Bože. Tvé Slovo bylo přečteno. A my dnes večer prosíme, abys poctil své Slovo a dal nám z něho dnes večer podobenství anebo souvislost; díváme se na pomíjející dny, a proto, jak nás Bible učí, Izrael je naším příkladem, abychom mohli vidět, cos jim učinil, když oni byli poslušní Slovu, a abychom viděli, cos učinil těm, kteří nebyli poslušní tomu Slovu, a abychom se poučili, co my bychom měli dělat. Takže prosíme, abys k nám dnes promlouval obzvláštním způsobem, abychom mohli vědět, jak se máme chovat v těchto dnech, ve kterých žijeme, abychom byli tohoto rána poučeni. Neboť o to prosíme v Ježíšově jménu, amen. Můžete se posadit.

15 Dnes večer bych chtěl jen krátce promluvit na téma: „Děravé cisterny“.

Izrael spáchal dvě veliká zla. Bůh řekl, že se od Něj odvrátili, od Pramene života a vykopali si cisterny, aby z nich pili. Je to něco neskutečného.

Uvažoval jsem o tomto textu souběžně s tím, o čem jsem mluvil dnes ráno, o hodině, ve které žijeme a o Věci, za kterou bojujeme.

16 A my se díváme na Izrael jako na příklad, totiž na to, čím Bůh byl; On vždy musí zůstat tentýž. A je zde pouze jediná věc, kterou Bůh kdy poctil, totiž svou cestu, kterou lidem připravil. A když oni z té cesty sešli, potom byl Bůh zneuctěn, a Bůh seslal na tyto lidi utrpení za to, že odešli od toho, co On jim přikázal, aby činili, bez ohledu na to, čím to bylo. On jim dal dokonce Zákon: „Nesahej, neokoušej, aniž se dotýkej“ — nejenom kvůli tomu, že je to zlé tak dělat, ale podstata zla vězí v neposlušnosti k tomu, co On řekl. A pak nikdy nemůže být zákon bez trestu za porušení tohoto zákona. Protože jestliže zde není trest, potom zákon nestojí za nic, pokud není provázen trestem. Zákon!

17 Nyní shledáváme, že to, co oni udělali v onom dni, jde souběžně s tím, co děláme my dnes, co dělají lidé v církvi.

Nyní můžeme pozorovat podivnou věc. Některým lidem to může připadat podivné, když On řekl: „Vy... Oni si vykopali cisterny, cisterny děravé.“ Nuže, možná, že někdo z vás neví, co je to cisterna. Kolik z vás ví, co je to cisterna? Dobrá, většina z vás. Jestliže někdo z vás vyrostl na farmě, tak víte, co to je cisterna. Vzpomínám si, kolik brouků jsem z jedné takové vypil, a tak dobře vím, co to je cisterna. Kázal jsem na venkově, na tábořišti, kde měli veliké džbánovité nádoby s cisternovou vodou víte; to je dešťová voda, a ona trochu zestárne. A pak ti červi do toho v noci vlezou... Takže, já vím, co je to voda z cisterny.

18 A cisterna je místem, prohlubní vykopanou v zemi, která zaujímá místo studny. A lidé, kteří nemají studnu, si udělají cisternu. Jinak řečeno, cisterna je nádrž lidského původu — studna lidského původu v zemi, kterou člověk vykope, aby zachytil vodu k používání. Někteří z nich používají tuto vodu na mytí a někteří ji používají k pití a k různým jiným účelům. Veškerou vodu, co jsme kdy používali, byla z cisterny. Měli jsme tam takový starý rumpál, kterým bylo třeba otáčet dokola, dokola, dokola, dokola, abychom dostali vodu na povrch, měli jsme na tom zavěšené vědro, a tím způsobem jsme čerpali vodu z cisterny.

Takže, jsme u cisterny zjistili jednu věc, která je odlišná od studny. Nuže, v cisterně voda dojde. Cisterna se nemůže sama naplnit. Je to... Na ni se nemůžete spolehnout. Na cisternu se nelze spolehnout. Ona je závislá na dešťových srážkách, které spadnou v létě nebo v zimě, jakkoliv to je... Obyčejně v zimě, když napadá sníh a déšť, potom voda stéká do cisterny. A dokud se to nestane, pak budete úplně bez vody. To je všechno — to je všechno... vyschne. A nemůže se znovu sama naplnit. Ta stará cisterna se nemůže sama naplnit. Ona se naplní z dešťových srážek.

19 A všimněte si ještě jedné věci ohledně cisterny. Obyčejně shledáte... Každopádně tak to bylo v našem případě; ta cisterna... Hospodářská budova je obvykle dvakrát tak větší než dům, a oni obyčejně svádějí vodu z této budovy do cisterny. Já si pamatuji na tu starou cisternovou studnu tam venku, když oni měli... kdy ta kanalizační trubka, která plnila cisternu byla vedena z chléva. Takže voda byla

přiváděna ze střechy chléva; kde všechna ta zvířata šlapou kolem dokola po dvoře, když je sucho, a všechna ta špína z toho chléva se usadí na střeše hospodářské budovy. A pak vodní srážky to všechno spláchnou ze střechy, do žlabu lidského původu a do potrubí lidského původu, a do cisterny lidského původu. A pokud nevíte, co to je neřád, pak jste ještě nic neviděli, když máte co do činění s cisternou! Ano, prosím! Je to vše lidského původu, špinavé právě tak, jak to jen může být.

20 Vy víte, byli jsme zvyklí to nazývat — měli jsme na jedné z *nich* hadrový filtr. Víte vůbec, co to bylo? Musel jsem na to dát hadrový filtr, abych zachytil ty červy a věci, které se splachovaly ze střechy chléva, z celého okolí, a stékaly z jednoho místa do druhého, do cisterny. A my jsme na to dávali hadrový filtr, abychom zachytili všechn ten odpad a neřád, jak jen to šlo. Samozřejmě, to nemohlo zachytit tu opravdovou špínu, zachytilo to pouze ty hrubé kusy, které do toho byly smývány. Červ se na tom mohl zachytit, ale štáva z toho červa se stejně tak dostala do vody. Takže jsme měli v té staré cisterně opravdový svinčík.

21 A po několika dnech, necháte-li tam tu vodu stát, začne zahnívat. Necháte-li stát vodu v cisterně, začne zahnívat. Dostane se do ní plno žab, mloků a hadů. A my jsme je nazývali „kroutícími se ocásky“, maličké, mrňavé... Já nevím jestli... To nejsou paraziti, to jsou... Já nemohu, nevím, jak se tomu říká. Ale nějací malí živočichové se dostanou do vody, kterým říkáme „kroutící se ocásky“. Vy víte, co to je. Kolik z vás ví, o čem mluvím? Och, proč, jistě, všichni venkované o tom ví. Když se to zcela zkaží, pak všichni milovníci stagnace se do toho dostanou. Ono se to prostě stane, protože je to zkažené, přitáhne to živočichy, kteří mají rádi zkažené věci.

22 A toto všechno připomíná tak trochu dnešní církve. Myslím si, že jsme opustili... Jeden z velikých hříchů, kterého se dnešní církve dopustila, zrovna tak jako tehdy Izrael, oni opustili Jeho, ten Pramen živé vody, a vykopali si cisterny lidského původu. A ty se staly domovem všeho, co miluje tento druh vody. Mloci, žáby a veškerý druh nečistých zárodků, žijících v tom, protože to je nádrž lidského původu. A v této nádrži se tyto věci udržují, perfektní příklad našich dnešních denominací.

„Nu,“ namítnete, „bratře Branhame, proč tak tvrdě na tyto lidi útočíš?“ Na to je třeba zaútočit. Na to se musí útočit. Utečte od toho, protože to nakonec zformuje znamení šelmy. Zapamatujte si, že toto je pravda! To bude to znamení šelmy. Denominace povedou rovnou do toho. To je už právě na cestě, nátlak skrze moc.

Podívejte se na starou Římskou říši. To je přesně to, co je přivedlo do znamení odpadlictví. Shledáte, že žádný člověk nemohl prodávat ani kupovat, aniž by neměl znamení šelmy. On ho musel mít.

23 Na zemi budou existovat pouze dvě skupiny lidí; ti s pečeti Boží a ti se znaméním šelmy. Jenom tyto dvě kategorie, takže musíte být buď v jedné nebo ve druhé. Bude to znamení náboženství, odpadlictví.

A bude to mít obraz šelmy. V průběhu studia shledáváme, že Řím byl, je, a vždy bude tím znaméním... nebo tou šelmou. Přesně tak. Neexistuje žádná jiná cesta, jak byste to mohli dostat někam jinam — Řím!

A co Řím učinil? Proměnil se z Říma pohanského na Řím papežský a zorganizoval systém, jakýsi celosvětový systém, který donutil svou mocí každého do toho jednoho náboženství, jinak ho vydal na smrt.

24 A je to zvláštní, že Spojené státy se objevují na scéně v podobě beránka. A beránek má dva malé rohy, civilní a církevní právo. A po čase, když to bylo beránkem, shledáváme, že to promluvilo jako drak a vykonávalo veškerou moc, kterou ten drak měl předtím. A Bible nám říká, že oni řekli: „Učiňme sobě obraz šelmy.“ A obraz něco znázorňuje. A my to můžeme vidět právě nyní, v tom odpadlickém stavu, církve se formuje do Světové rady církví, která je tím obrazem římské moci; a vyvine na lidi nátlak právě takovým způsobem, jak to udělal pohanský Římanům... či papežský Římanům Takže zde není žádné východisko, žádná jiná možnost. Ale toto je pravda.

A proto na to útočím v mém věku, v mém čase, protože se do toho musí udeřit. To volání zaznělo: „Vyjděte z ní, můj lide, abyste se nepodíleli na jejich hříchu!“

25 Tak tedy já to přirovnávám k té špinavé, odporné cisterně. On je Pramen života; On je tou živou vodou. A lidé to opustí a vykopou si cisterny, které mohou zachytit pouze špínu. To jsou jediné věci, které ona může zachytit. A to je to, co denominace dělají; zachycují všechno, co tudy protéká a co se chce připojit. Oni jsou ochotni je přijmout, pokud mají nějaké peníze nebo se mohou oblékat stanoveným způsobem. Nezáleží na tom, kdo jsou, odkud přijdou, oni je tak nebo tak přijmou.

26 Nyní znovu shledáváme, že to znamení šelmy bylo zformováno zde. Amerika je číslem třináct. Byla zrozena z třinácti kolonií. Má vlajku se třinácti hvězdami — a třinácti pruhy; a dokonce se objevuje ve Zjevení třinácté kapitole. A Amerika byla vždy ženou, takto byla znázorňována i na našich mincích. Dokonce indiánská hlava na penny znázorňuje ženský profil. My to víme, známe tu historii. Všechno ostatní, Zvon svobody, všechno ostatní, svoboda... Socha svobody... Všechno znázorňuje ženu. Žena a číslo třináct. Vidíte?

Nuže, je to skvělé, když můžeme vidět tyto věci.

27 Na základě Božího zjevení, či vidění z roku 1933, jsem předpověděl, že před ukončením času se musí stát ještě sedm událostí. A ta jedna z nich byla, že Mussolini, který se tehdy stával diktátorem, se diktátorem stane. A taky, že provede invazi a půjde do Etiopie a Etiopii si podrobí. A Duch také řekl: „Ona padne k jeho nohám.“

Zajímalo by mě, zda zůstal v této modlitebně někdo z těch starých pamětníků, kteří si vzpomínají, jak jsem to řekl v Redmanově síni, když jsme to kázali, před mnoha a mnoha lety. Zůstal zde v této budově dnes večer ještě někdo, kdo byl tehdy v Redmanově síni, když jsem o tom kázal, když oni přišli s tím N.R.A. [Poznámka 1: Akt národní záchrany] Bylo to za doby, když byl Roosevelt poprvé zvolen *prezidentem*? Mám dojem, že už zde nikdo není. Zbyl tady aspoň jeden? Ano, ano, je tady jedna. Ano, paní Wilsonová. Já si ji pamatuji. A také moje žena, která sedí tam vzadu. Dva, kteří zůstali z té staré generace. Oni říkali, že N.R.A. bylo znamením šelmy; řekl jsem: „Nic takového! To s tím nemá nic společného. To znamení šelmy nevzejde odsud, ono přijde z Říma; ale tohle nemůže být znamením šelmy.“

28 A nyní si vzpomeňte, že tyto věci byly řečeny. Řekl jsem: „Adolf Hitler zahyne záhadným způsobem. A on vyhlásí válku Spojeným státům. A oni postaví mohutnou, obrovskou betonovou pevnost, ve které budou dokonce i bydlet. A zrovna tam dostanou Američané hrozný výprask.“ A to byla ta Siegfriedova linie, jedenáct roků před tím, než se začala stavět. A potom řekl: „Ale on dospěje ke svému konci; a Státy tu válku vyhrají.“

A pak řekl toto: „Vzejdou tři ‚ismy‘: nacismus, fašismus a komunismus.“ A já jsem řekl: „Oni všichni skončí v komunismu. Převezme to Rusko v komunismu.“

A já jsem řekl: „Věda bude na takovém vzestupu, člověk se stane velice chytrý, že vynalezou různé věci, až nakonec udělají automobil, který bude vypadat jako vajíčko, které bude mít skleněný vršek a bude řízeno nějakou jinou silou než volantem.“ A oni takové auto už mají.

29 A řekl jsem: „Potom morálka našich žen upadne tak nízko, až se stanou příkladem hanby všem národům. Budou nosit mužské oblečení. Budou se svlékat víc a víc, až skončí ve spodním prádle, a tak dále. A nakonec to dojde tak daleko, že na nich nezůstane nic, jen fíkový list.“ A všimli jste si, minulý měsíc v časopise Life, byla tam žena, která měla na sobě pouze fíkový list. A toto jsou nové večerní šaty, či róba, kterou ony nosily na večerní příležitosti; průsvitná, dá se skrze ni vidět jen ten fíkový list, který zakrývá jisté místo jejího těla; bez ramínek, v plavkách s obnaženými rameny nahoře. A jak se tyto věci vyplnily!

Dále jsem řekl: „Viděl jsem ve Spojených státech povstat ženu, jako velikou královnu nebo něco takového. Na pohled byla krásná, ale bezbožná a krutá ve svém srdci. A způsobila, že národ začal chodit v jejich šlépějích.“

30 Pak jsem řekl: „Nakonec mi řekl, abych se znovu podíval zpět na východ. A když jsem to udělal, viděl jsem, vypadalo to jako — jako kdyby svět explodoval. A jak daleko jsem jen mohl dohlédnout, nezbylo nic, než pouze pahýly a doutnající kameny, které byly rozmetány po povrchu země. A toto se mělo stát před koncem světa.“ A pět z těchto sedmi věcí se už uskutečnilo, během těch třiatřiceti let. Zde se nacházíme, zpět na konci času!

A já jsem vystupoval proti tomuto denominačnímu systému již v té době. A dnes večer stále věřím, že je to žumpa, je to místo, kam ta špína stéká. Nemohu uvěřit, že by Bůh mohl vůbec akceptovat takové věci ve své církvi, protože předtím, než může být nazvána Jeho *církví*, musí být zrozená z Ducha Božího a pak očištěna. To je mystické tělo Kristovo, do kterého jsme vekřtění Duchem Svatým.

31 Ano, tento cisternový systém je samozřejmě perfektní příklad denominace. Rozumnému člověku se stačí podívat a nikdy do toho nevejde, neboť Bůh prokázal napříč věky, že je proti tomu a nikdy to nepoužil. Jakákoliv skupina... Kdykoliv nějaký muž povstal s poselstvím, jako Luther, Wesley, a tak dále, a Smith a Kalvín a ti ostatní, jakmile začali s organizací, Bůh tuto věc odložil na polici a nikdy více je probuzením nenavštívil.

Podívejme se napříč historií. Nikdy neexistovalo takové časové období, aby Bůh vzal někdy nějakou denominaci a udělal z toho probuzení, nikdy. Potom napříč historií a na základě Bible je dokázáno, že ona je špinavou věcí v Božích očích, takže já s tím nechci mít nic společného. A proto jsem proti tomu. Snažím se z toho dostat lidi ven.

32 Nyní jsme vybízeni, a tak, jak to bylo v Izraeli, tak je to teď; a tak hledíme na Izrael — a tam hledáme příklad. Tak dlouho, jak se drželi toho Pramene, byli v pořádku. Ale když si sami začali hloubit cisterny, systémy lidského původu, potom je Bůh rovnou opustil. A s námi udělá to samé. Oni Jej opustili, ten Pramen živé vody. To byly ty námitky, které Bůh vůči nim měl. Udělat něco, aby mohli říci: „Vidíte, co jsme udělali?“

33 Tak tedy, když putovali v Mojžíšově době; když jim Bůh dal ze své milosti proroka, dal jim ohnivý sloup, který kráčel před nimi a prokázal to znamením a zázraky. Všechny tyto věci obstarala milost. Izrael přesto chtěl Ipět na Zákoně. Odmítli milost a přijali Zákon. To je přesně to, co dělají lidé dnes. Odmítají Slovo a nahrazují je denominačním systémem; dělají to, co se jim líbí a vždycky jim to nějak projde. Ale to nemůžete dělat v Kristu! Vy musíte přijít průzračně čistí, abyste se mohli ocitnout v Kristu.

34 Opouštějí tu artéskou studnu, pro systém udělaný lidským způsobem nebo cisternu. Dovedete si představit někoho toto udělat? Dovedete si představit mentální stav nějaké osoby, která by se mohla napít z čerstvé artéské studny a ona se toho zřekne pro cisternu lidského původu se žábami, ještěrkami, larvami a vším možným, co v ní je? Taková osoba nevypadá mentálně v pořádku, ale to je právě přesně to, co lidé udělali. Oni opustili Slovo, ten pravdivý pramen Božího zdroje a moci, aby pili z cisteren, a vyhloubili si sami cisterny. Dnes je to stejné, jak to bylo tehdy. Oni říkají...

On ale řekl: „Opustili mne.“ Zde v Jeremiáši 2:14 — nebo spíše 13. On říká: „Opustili mne, ten pramen živých vod.“

35 Nyní vidíme, čím je cisterna. My vidíme, co se v ní hromadí. Vidíme, jak je udělaná. Je to lidským způsobem udělaná věc, která se naplňuje ze špinavé střechy. Ty srážky vody padající se shora narazí na špinavou střechu a pouze tu střechu smyjí, a stékají potrubím lidského původu skrze stoku udělanou lidským způsobem, do nádrže zhotovené lidmi. A tam se shromáždí všechna ta nečistota, všechny ty zárodky a ty ještěrky a žáby a jiní živočichové z povrchu země, a tak dále. A sledujte, to jsou všechno nečistí živočichové; larvy ve stojaté vodě. A ty larvy nemůžou žít v čisté vodě. Kdyby se do ní dostaly, tak by je to zabilo, ony musí být ve stojaté vodě.

36 A přesně tak je to s většinou těch parazitů dnešní doby. Oni nemůžou žít v čerstvé vodě Ducha svatého. A proto se tak staví proti Slovu a říkají: „To si protiřečí. Tam na tom nic není.“ Je to proto, že musí mít nějaký druh nádrže se stojatou vodou, aby se v ní mohli ‚kroutit.‘ Jistě. Stejně tak je to s žábami, s ještěrkami, s pulci, a tak dále. Oni musí mít kolem sebe močál nebo nějakou páchnoucí louži, v tom žít, neboť to vyžaduje přirozenost *tohoto* živočicha. Zvíře nelze změnit, dokud se nezmění jeho přirozenost. A člověka nelze přimět k tomu, aby viděl Slovo Boží, dokud se nezmění jeho přirozenost. A teprve tehdy, až se jeho přirozenost změní z toho, čím je, na syna Božího, pak Duch svatý do něj vejde... Duch svatý napsal Slovo Boží!

37 Dnes jsem mluvil s mým dobrým přítelem, doktorem Lee Vaylem, který je tady. A z něj je pomalu teolog, a tak obvykle míváme hodnotné diskuse ohledně Písma. Je velice chytrý. A on se mne jednoho času zeptal, co si myslím o počátečním důkazu Ducha svatého. „Bylo to mluvení jazyky?“ (To bylo již před mnoha lety.) A já řekl: „Ne, já to tak nevidím.“

On řekl: „Ani já ne,“ a dodal, „i přesto, že mě to tak učili.“ A pak se zeptal: „Co si myslíš, že bylo tím důkazem?“

Odpověděl jsem: „Ten největší, nejdokonalejší důkaz, který mi přichází na mysl, je láska.“ A tak jsme se o tom pustili do debaty. Byl jsem přesvědčen, že to zní velice pěkně, a tak jsem se toho držel — jestliže člověk má lásku. Ale jednoho dne mi to Pán ve vidění objasnil. Řekl, že tím důkazem Ducha, jsou ti, kteří mohou přijmout Slovo, nikoliv láska, ani mluvení jazyky, ale je to přijetí Slova.

38 A potom mi doktor Vayle řekl: „To je biblické,“ řekl, „protože u Jana 14 Ježíš řekl: ‚Když On, ten Duch svatý, na vás sestoupí, zjeví vám věci, které jsem vás učil a ukáže vám věci, které přijdou.‘“ Takže zde je opravdový důkaz Ducha svatého! On mi ještě nikdy neřekl něco zlého. Takže: „Důkazem Ducha svatého je ten, kdo může uvěřit Slovu.“ Můžete to vzít. Protože Ježíš nikdy neřekl: „Když Duch svatý přijde, budete mluvit jazyky.“ Nikdy neřekl: „Až Duch svatý přijde, budete dělat některou z těchto věcí.“ Ale řekl: „On vezme z těch mých věcí a připomene vám je, ukáže vám věci, které mají přijít.“ Takže, to je podle samotného Ježíše, opravdový důkaz Ducha svatého.

39 Tudíž, všechny tyto senzací a věci, které lidé mají a kterých se přidržují, z toho můžete pochopit, proč tak dělají. Vidíte, stane se to denominací nebo kaluží se stojatou vodou. Denominace nikdy nevznikne na dokonalém Slově Božím. To není možné, protože z Boha nemůžete udělat denominaci. To je vyloučeno!

Je to proto, že se vytvoří nějaká skupinka lidí, která může věřit Slovu, víte, ale když oni založí organizaci, tak během krátké doby, možná během jednoho roku se tam z nich stane skupina Ricky, s kterou nic nepořídíte. Oni to vezmou do svých rukou, a nemůžete s tím nic udělat. To není Boží systém. Ne, není; takže my víme, že tato věc není správná. Stane se z toho cisterna a stane se z toho místo, že každý bude dělat kompromis v tom a v tom a ještě v něčem jiném, aby mohli získat členy nebo dovolili lidem se k nim připojit.

40 Shledáváme, že tento systém začal již kdysi za dob Izraelitů, když začali tyto cisterny kopat. A byl tam jeden muž a skupina farizeů, kteří vykopali nějaké cisterny. A měli tam muže, který se jmenoval

Herodes a on byl uznávanou osobností, guvernérem státu. A on přišel, aby si poslechl muže, který si nepohrával s jejich denominacemi. On byl prorokem. A žádný prorok neměl nikdy nic společného z denominací, než že ji nenáviděl.

Tento prorok začal mluvit: „Nezačínejte si říkat: ‚Máme otce Abrahama. Říkám vám totiž, že Bůh je schopen Abrahamovi vzbudit syny z tohoto kamení.‘“ A oni přivedli hodnostáře, aby si ho poslechl. A ten hodnostář si vzal manželku svého bratra a oženil se s ní. A co ten muž, který předstoupil před jeho tvář řekl? Oni si mysleli, že udělá kompromis a řekne: „Nyní, pane, posadte se do tohoto hezkého křesla sem. A vy byste mohli... Já jsem velice šťasten, že jste zde, abyste mě dnes vyslechl.“ Jan však předstoupil před jeho tvář a řekl: „Není ti dovoleno, abys ji měl!“ Hned prvním slovem mu vytkl jeho hřích.

41 Vidíte, denominace vytvoří kaluže se stojatou vodou, kde muži mohou žít s *jinými* ženami, a tyto ženy mohou dále řídit a stříhat si vlasy a nosit šortky, a tak dále a nazývat se křesťankami; ale opravdový Pramen, aleluja, s mocí Boží, on to tam nesnese, protože on to vytlačuje ven. „Já jsem ten Pramen živých vod. Oni mne opustili, aby si vykopali nějaké cisterny.“

A teď, pramen živé vody... Víte, co je Pramen živé vody? Už jsme zjistili, co je to cisterna. Ale čím je pramen živé vody? Je to artéská studna. „Co je to artéská studna, bratře Branham?“ Je to studna, ve které voda pramení dole a vytlačuje se ven. Stále vyvěrající. Sama se doplňuje. Pokaždé čerstvá a čistá, artéská studna, pramen živé vody. Ona není mrtvá, ani zkažená. Je živoucí, pokaždé přinášející něco nového, stále v pohybu, vyvěrající ze svých zdrojů. Čerpá své zdroje ze svého ložiska, což je... stálý pramen živých vod vyvěrající nahoru. Samočisticí; je to čistá, průzračná, čirá voda. Sama se doplňuje; nemusíte čekat až zaprší, aby se naplnila. Je vždy bublající a vydává svoji vodu samočinně. Nemusíte ji pumpovat, točit, něčím kroutit nebo se k ní připojit. Je to prostě Pramen živých vod.

42 Víte, vezměte tyto staré cisterny, musíte s tím točit a točit a točit, a pumpovat a všechno možné, abyste dostali trochu té stojaté vody nahoru. Ale Fontána živé vody to vydává nahoru samočinně, bez pumpování, bez připojování se nebo čehokoliv jiného.

Ach, jsem šťasten za tuto Fontánu! Ano, pane! Nepotřebujete na tom nějaké sítko, aby to zadrželo parazity. Poněvadž to sahá hluboko dolů, až ke skále, až k místu, kde neexistují žádní paraziti. Nemusí to mít žádný vyškolený hadr, který na tom visí, (je to tak!), nějaký udělaný systém světského původu nebo lidského původu denominační moudrost; aby vám bylo psychiatrem sděleno, jestli jste schopni kázat nebo ne. Tam nepotřebujete zavěšovat žádný z těchto špinavých hadrů. Ono ho to odhodí, jakmile ho na to přiložíš. To není možné. Ta studna neustále bublá. Dáte-li na to jeden z těch hadrů, tak ho odplaví, buď na jednu nebo na druhou stranu. Na ní není místo na nějaké denominační hadry, které by se na ni zavěšovaly.

43 To nepotřebuje žádný filtr, žádné sítko, žádné pumpování, žádné strkání ani nic jiného. To tam prostě je, bublající a tryskající. To se nemusí spoléhat na místní deště, jestli se to naplní. Deště jsou „probuzením“. Kde ten pramen... To je to v tom Pramenu života; kdekoliv totiž bude tělo, tam se shromáždí orli. Vy nemusíte vypumpovat probuzení; nemusíte nic vypumpovávat. Stačí vám udělat pouze jedno — přijít k tomu Pramenu. Je vždy plný dobroty, čerstvé vody, on se nikdy nevyčerpá. Pouze to neustále bublá.

Nemusíte přijít k cisterně a říci: „Dobrá, jestli zaprší a spláchne nám to dvorek, budeme mít něco k pití.“ Rozumíte? Ó, ne! Nic takového. Ta artéská studna chrlí stále dobrou, studenou vodu. Můžete se na ni spolehnout. Nemusíte říkat: „Dobrá, půjdu k této staré cisterně. My jsme byli zvyklí z ní pít, ale už tak dlouho nepršelo.“ Ale řeknu vám, ona už může být vyschlá.

44 A právě to je způsob některých lidských systémů. Vy můžete vejít dovnitř, jestliže se tam něco velkého koná, nějaký bazar, prodej něčeho, nebo nějaký druh něčeho, co se právě děje, velký, zábavný podnik a hazardní hry a party v suterénu, a všechno možné, naleznete toho plný dům. Ale jdete-li tam, kde vyvěrá ten Pramen, najdeš tam vždy lidi pijící dobrou, studenou vodu. Můžete se na to spolehnout! Oni říkají: „Oni již neměli probuzení deset let.“ Jestliže žijete z toho Pramene, tak v něm probíhá probuzení neustále.

45 Jako ten malý Walesan řekl, nebo... Jednoho času, když probíhalo ve Walesu probuzení, přijeli tam jistí lidé ze Spojených států. Někteří z těchto věhlasných doktorů teologie přišli do Walesu, aby zjistili, co se to tam vlastně děje. A měli ty své stojaté límce a cylindry a procházeli se ulicí. A zde přichází malý policista. Točil svým malým obuškem ve své ruce, pískal si: „Na kříži, kde můj Spasitel mřel, kde za očistění hříchů jsem lkal; tam na mé srdce použil krev, Jeho jménu čest,“ a tak si kráčel ulicí. Oni si řekli: „Vypadá to, že to je nábožný muž. Zeptáme se ho.“

„Pane!“

„Prosím, co si přejete?“ odpověděl.

Jeden z nich řekl: „My jsme zde ze Spojených států. Jsme delegace. Přijeli jsme sem vyšetřovat to

takzvané Waleské probuzení. Jsme doktoři teologie a jsme zde, abychom to prozkoumali." A dále řekl: „A chtěli bychom vědět, kde to probuzení je a kde se koná.“

On odpověděl: „Pánové, přišli jste na správné místo. To jsem já, to Waleské probuzení." Amen! „To Waleské probuzení je ve mně. Zde se koná.“

46 Tak je to, když budeš žít tím Pramenem živých vod. Je to stále živé, bublá to kolem dokola, znovu a znovu. Není tomu konce. A ne: „Běžte se podívat, jestli tam je nějaká voda, před nedávnem trochu zapršelo," tak to není. To je ten Pramen živé vody, jak jsem již řekl, poskytuje vodu automaticky.

Vy na to nemusíte dávat hadry, abyste se o tom přesvědčili — nějaké vzdělané hadry, než ho můžete poslat ven, aby kázal a aby zjistili, jestli správně hláskuje a správně vyslovuje, jak používá podstatná jména a zájmena, a tak dále, a přídavná jména. Mnozí z nich ani nevědí, čím jsou, ale přesto žijí u tohoto Pramene, který je stále stejný, vidíte (?), vždy ten stejný.

47 To nemusí být závislé na místních srážkách, aby se to doplnilo, nebo závislé na místních probuzeních. To není potřeba, neboť Jeho moc a Jeho čistota se nachází uvnitř. Tak je to se Slovem, Ono má svoji vlastní moc! Když to člověk může přijmout do svého srdce, tak má Jeho čistotu. Má Jeho moc. Je to přímo v samotném Slově, z kterého vyvěrá život.

Když se od toho Izrael vzdálil, oni se dostali do nesnází. Pokaždé, když se od toho vzdálili, dostávali se do nesnází. Stejně tak je to teď s námi. Jestliže se probuzení od toho vzdaluje, tak to není dobré. Vykope si nějaké studny nebo nějaké cisterny se stojatou vodou, a už má na mále.

48 Ale On jim vždy pomohl. To reptání u Rudého moře, potom, co oni reptali... Přesto všechno jim zaslíbil, On jim dal zaslíbení. Z našeho pohledu je mohl otočit na zpáteční cestu, ale On jim dal zaslíbení, že je provede přes. A co udělal? Dal Izraelským dětem proroka, poskytl jim ohnivý sloup jako potvrzení a udělal pro ně mnoho jiných věcí. A oni byli vedeni tam k moři. A proti Božímu vedení vždy povstane vzpoura — a zde přichází faraón a jeho armáda. A víte, co Bůh udělal? Jednoduše otevřel tu rudou cisternu se stojatou vodou. Mrtvé moře je ta nejmrtevější věc na světě. Ono je opravdu mrtvé. Je zkažené. Nic v něm nemůže žít. A On ho otevřel a provedl je na druhou stranu. Vzal je na místo, kde nebudou muset být svázáni takovými věcmi, jako je tato.

49 A na té poušti zjistili, že nemohou být na těchto nádržích závislí; ony byly vyschlé. Zjistili to, když přecházeli od jednoho napajedla k druhému. Když byli na poušti, byli žízniví na smrt, neměli se čeho napít. A když přicházeli k nějaké nádrži, byla vyschlá. A tak šli k dalšímu místu, aby načerpali, ale i to bylo vyschlé. Oni prostě ztratili naději, že se ještě někdy budou moci napít. Až *nakonec* našli vodu na tom nejneobvyklejším místě v celé poušti. Ona byla ve skále. Nacházela se ve skále. To nejvíce nejneobvyklejší místo, kde by člověk mohl najít nějakou vodu, to byla suchá skála uprostřed pouště. Ale rozumíte (?), Bůh činí takovéto věci. V tom nejvíce nepravděpodobném místě, tím nejneobvyklejším způsobem. Vždy tomu tak bylo.

50 Oni si myslí, že musíte mít velkou denominaci pohromadě, aby se všichni sešli dohromady, a bez cíle se toulat kolem dokola, a tak dále, a získat tisíce, aby spolupracovali, a tak dále, abychom mohli mít probuzení. Někdy Bůh vezme malého, starého chlapíka, který nezná ani abecedu a přímo uprostřed skupiny nevzdělaných lidí, kteří sotva rozeznají pravou ruku od levé, může vzbudit probuzení, které otřese světem. On tak učinil v Janově době. On tak učinil za dob proroků. Žádný z nich, nakolik víme, nebyl vzdělaný, ale Bůh je mohl uchopit a něco s jejich pomocí vykonat.

51 Z nitra této skály vytryskly vody. On byl tou Skálou. A On rozkázal té Skále, a ona musela být udeřena. A On poskytl hojnost čiré, čerstvé, čisté vody každému, kdo žíznil. Zachránil všechny, kdo z toho pili a budou pít. To souvisí s Janem 3:16: „Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna... aby žádný, kdo věří v něho, nezahynul, ale měl život věčný.“

Bůh udeřil tu Skálu na Golgotě. Soud byl uvalen na Něj, aby z Něho mohl přijít ten Duch života, který dá tobě a mně věčný život. To, co se stalo na poušti, je toho perfektním stínovým obrazem.

52 Oni nemuseli nikdy tahat, kopat, pumpovat nebo cokoliv jiného. Stačilo se pouze napít z Jeho poskytnuté cesty, bez omezení. Nuže, oni se nemuseli prokopat k rybníku. Nemuseli to tahat ven vědrem. Nepotřebovali žádný rumpál, aby ho mohli použít. Stačilo se z toho pouze napít. A to všechno je aktuální i teď. Není zapotřebí se k tomu připojit. Vy nemusíte jít k oltáři a něco vyprodukovat, napumpovat. Nemusíte opakovat slovo znovu a znovu a znovu, až se vám pomate jazyk. Ta jediná věc, kterou musíte udělat, je být svobodně účasten Bohem připravené cesty. Bez pumpování, bez tlačení, bez ničeho, stačí z toho vzít zdarma. Nic nemusíte dělat; jen se z toho napít. To se zakládá na víře. To je vše, co k tomu mohou říci. Oni pro to nemuseli nikdy nic dělat. Nikdy nemuseli nic kopat. Nikdy si nemuseli kvůli tomu kleknout a plakat celou noc. Oni si z toho jen vzali; bylo to udeřeno a připraveno. Je to tak.

53 Dívám se teď na muže, který sedí tady vzadu v místnosti. Pamatuji se, jak jsem to kdysi říkal v jedné staré stáji vedle žlabu. A on mi řekl: „Ale já nejsem dobrý.“

Odpověděl jsem: „Já vím. Já taky ne.“ Ale řekl jsem: „Ty se díváš na to, co jsi. Avšak přestaň se dívat na to, co jsi a podívej se na to, čím je On.“

Řekl: „Kdybych se jen mohl zbavit cigaret, bratře Branhame, mohl bych být křesťanem.“

Já řekl: „Nesnaž se jich zbavit sám, ty se snažíš stát se dobrým a potom přijít k Němu. On nikdy nepřišel, aby zachránil dobrého člověka; On přišel, aby zachránil špatné lidi, kteří si byli vědomi toho, že jsou špatní.“

Řekl: „Dobrá...“

Zeptal jsem se: „Poslouchej, ty nechceš jít do pekla, nebo snad jo?“

„Ne.“

Já řekl: „Dobrá, vždyť nemusíš. On zemřel, abys tam nemusel.“

„Co teda musím udělat?“

Řekl jsem: „Nic. To je právě tak jednoduché.“

On řekl: „Ale jestliže já někdy budu moci...“

Řekl jsem: „Vrátíš se rovnou k těm cigaretám. Přestaň o nich přemýšlet. Pouze si pamatuj; přemýšlej o Něm, co udělal On a čím On je; ne, co jsi ty. Ty nejsi dobrý, nikdy jsi nebyl, ani nikdy nebudeš. Počítá se pouze to, čím je On. On je tím jediným!“ A dále jsem řekl: „Nuže, tu jedinou věc, kterou musíš udělat je, když On zaujal tvé místo tam dole, ty pouze přijmi ochotně to, co On už učinil. Jediná věc, kterou ty musíš udělat je, pouze to přijmout.“

On řekl: „Ale to je velice jednoduché. Udělám to.“

54 A já řekl: „Je tady potok.“ Rozumíte? Zavedl jsem ho tam a pokřtil ho ve jménu Pána Ježíše Krista. Někteří z jeho blízkých sedí tady, a já — já vím, že to bylo pro ně nepochopitelné, ale já jsem věděl, co dělám. Viděl jsem v tom muži něco opravdového. Všiml jsem si toho, a proto jsem jej vzal a pokřtil ho ve jménu Pána Ježíše. Krátce potom jsem navštívil jeho syna. Měl jsem vidění o stromu zlomeném v určitém místě, a ten muž upadl a téměř si zlomil páteř. Vzali ho do nemocnice. A té noci mi Pán zjevil, že to je konec s těmi cigaretami. Takže příští den se dožadoval cigaret. Řekl jsem: „Koupím mu kartón a vezměte mu je. A jen pozorujte, jeho dny kouření jsou ty tam.“ On už nikdy od té doby nevykouřil jedinou cigaretu a nikdy od té doby ani jednu nechtěl.

Bůh! Vidíte, vy musíte nejdříve udělat jednu věc, a to přijít k tomu Pramenu. Musíte přijít k té vodě a uvědomit si, že neexistuje nic, co byste mohli udělat sami. Počítá se to, co On udělal pro vás. Vy nemusíte kopat; nemusíte pumpovat; vy nemusíte opustit to; nemusíte opustit tamto; tou jedinou věcí, kterou musíte udělat, je, dostat se k tomu a napít se. To je všechno. Jestliže jste žízniví, pijte!

55 Nuže, On byl tou Skálou. Bůh Ho udeřil za nás a z Něho vytekla hojnost čiré, čisté vody. On to dělá ještě i dnes pro každého, kdo věří. Je to samozřejmě Jeho milost k Jeho lidu, k nám.

Teď máme co do činění s něčím, jako bylo tam. Dnešní lidé jsou připraveni přijmout, co jen mohou, ale nechtějí na oplátku prokázat žádnou službu. Izrael byl připraven napít se z té skály, ale nechtěl Bohu prokázat službu, která mu za to náležela.

A On nám stále prokazuje služby. Jak víte, my nemůžeme bez Něho dokonce ani dýchat. Bez Boží pomoci nemůžeme dýchat. Tak velice jsme závislí na Něm. A v dnešní době nás to téměř zlomí na dvě poloviny, když máme pro Něj něco udělat. On nás požádá, abychom něco udělali, abychom šli někoho navštívit, abychom se šli za někoho pomodlit, abychom šli někomu pomoci, a když to máme udělat, tak nás to velice vyčerpává. Nechceme dělat nic, abychom mu posloužili.

56 On si stěžoval: „Oni mne opustili, to Slovo; a místo mne přijali děravou cisternu. Přijali... Opustili mne, ten Pramen života, ten Pramen živé vody a byli žádostiví se raději napít z cisterny se stojatou vodou.“

Dovedete si to představit? Dovedete si teď představit člověka, který zde má artéskou studnu, ze které vyvěrá kvalitní voda, přímo ze srdce skály, z písčitého ložiska, studená a dobrá jak jen může být; a on by se raději napil z tamté cisterny, která obsahuje splašky z výběhu pro zvířata a kůlny a ze všech venkovních budov kolem dokola? A to stéká přímo tam do té cisterny, kde se sbírá voda ze stodoly, z chlívů a koníren, a to stéká rovnou do té cisterny a potom se z toho chceme napít, místo toho, abychom šli k té artéské studni? Takový člověk není mentálně v pořádku. Je to tak.

57 A když si muž nebo žena zvolí denominaci za svůj základ, která dovoluje stříhat si nakrátko vlasy, nosit šortky, líčit se a všechny ty další nesmysly; a různého druhu vyvádění a mohou chodit do kuželkových alejí a všechny tyto hlouposti tam venku, a oni se s tím vším dokážou vyrovnat; a mají to

raději, než to staromódní Boží Slovo, které tne, osekává a dělá z žen dámy, bere je a působí, že se budou správně oblékat a správně se chovat, odebere cigarety, tabák a nadávky, proklínání, lež a krádež; vezme to od vás, a také od vás odejme celý svět a dá vám něco, co přináší dokonalou spokojenost. Jak muž nebo žena mohou hledat v něčem takovém útěchu? Jak z toho můžete dostat nějakou útěchu?

58 Jak můžete očekávat doušek čerstvé vody z cisterny se zahnívajícím vodou? Proč by to měl člověk dělat? Jestliže se jde napít k cisterně se stojatou vodou a přitom by se vedle něj nacházela otevřená artéská studna, mohli byste říci: „Ten člověk to nemá v hlavě v pořádku.“ A jestli žena nebo muž vyhledává taková místa, aby tam našli útěchu, takový člověk není duchovně v pořádku. Oni si nepřejí Slovo. Jejich chování poukazuje na to, že jejich přirozenost je stále žabí, či pulce, nebo něčeho takového. Je to tak. Musí mít povahu nějakého druhu, která miluje kaluž se stojatou vodou, protože takovýto druh člověka by nemohl žít ve vodě s čerstvou vodou. Oni to nesnesou, protože to je čerstvá voda. Oni to nemůžou snést.

59 Nuže, ta Boží stížnost zněla: „Oni To zavrhli.“ A dnes udělali to stejné. Nyní se podívejte na tu ženu u studny. Tak tedy, ona přišla k Jákobově cisterně; a ona tam stále chodila čerpat vodu, z té Jákobovy cisterny. Ale Jákobovu cisternu bychom nazvali denominací, protože on vykopal tři; a tady byla jedna z nich, kterou on vykopal. Nuže, ona vyprávěla veliký příběh. Řekla: „Náš otec, Jákob, vykopal tuto studnu. Sám z ní pil, jeho synové i jeho dobytek. Copak to nestačí?“

On řekl: „Ale když se napiješ vody, kterou tady načerpáš, budeš znovu žíznit a vracet se pro ni znovu.“ Ale řekl: „Ta voda, kterou já ti dám, je Pramen, Gejzír, vyvěrající z nitra, a ty už sem nemusíš chodit, abys ji znovu načerpala. On zůstane s tebou.“

60 Všimněte si. Ale když zjistila, že k ní promluvil biblický Pramen, který jí dal znamení z Písma, které hledala, ona opustila ten Jákobův denominační systém a nikdy se tam už nevrátila, protože našla tu opravdovou Skálu. Vidíte? Ona běžela do města. Skončila s hříchem. Nebyla již déle nečistou ženou. Řekla: „Pojďte, podívejte se na člověka, který mi řekl všechno, co jsem udělala. Není to snad Kristus?“ Ona... Ta cisterna mohla být docela v pořádku. Sloužila ke svému účelu. Nyní však byla u toho skutečného Pramene. Ta cisterna byla v pořádku, dokud ten pravý Pramen nebyl otevřen. Ale když ten pravý Pramen přišel, ta cisterna ztratila svou sílu. Ona zjistila, že tam existuje lepší místo, ze kterého se mohla napít.

61 A zde je lepší místo. Zde je lepší místo, a to je v Kristu.

Ve svatém Janu 7:37 a 38; v poslední den svátku stánků pak Ježíš stál a volal: „Žízni-li kdo, pojď ke mně, a napij se!“ Oni se všichni radovali. Měli tam malý pramínek vody vytékající z pod oltáře a všichni tam během té slavnosti z něho pili. A řekli: „Naši otcové pili z této duchovní skály na poušti.“ Vidíte, vykopali si sami cisternu, odněkud do ní napumpovali trochu nějaké zkažené vody, do podzemí svatyně, pak se kolem této vody všichni shromáždili, pili a říkali: „Před lety naši otcové pili na poušti.“

Ježíš řekl: „Já jsem ta Skála, která byla na poušti.“

Odpověděli: „My jsme jedli manu z nebe, a Bůh ji seslal dolů.“

Řekl: „Já jsem ta Mana.“ On, ten Pramen, stál uprostřed nich. Ten Chléb života stál rovnou v jejich středu. A přesto To nechtěli. Raději se drželi své cisterny; protože člověk udělal tohle a Bůh seslal tamto. To je přesně ten rozdíl. Vykopali si cisterny!

On řekl: „Žízni-li kdo, pojď ke mně a napij se.“ On je tím Pramenem. A jak Písmo říká: „Z jeho nitra potečou řeky živé vody.“ Oh, On je ta artéská studna! „Z jeho nitra, nebo z vnitřního člověka, potečou řeky živé vody.“

62 On je ta Skála, která byla — to byla Agařina skála v době zkoušek. Když byla vyhoštěna z tábora a bloudila s malým Izmaelem, a její dítě bylo blízko smrti. Voda v její cisterně, kterou si nesla s sebou, došla. A ona položila malého Izmaele a pooděšla asi na vzdálenost dostřelu lukem a plakala, a ach — nechtěla vidět své dítě umírat. A náhle anděl Hospodinův promluvil, a ona našla Ber-... Bersabé, tu studnu, která tam vytékala, a vytéká ještě podnes. On byl Agařinou Ber — Bersabé, skálou na poušti.

63 Ona tady byla ve studnici naplněné krví, tehdy, stála v chrámu. (Prázdné místo na pásku - pozn.) ... v době bouřky.

V Zachariáši 13. kapitole, On byl tím otevřeným Pramenem v Davidově domě na očištění a... pro hřích — očištění od hříchů. On byl tím Pramenem. A v Žalmu 36:9 byl Davidovým Pramenem života. On je stále tím Pramenem v Davidově domě. A On se zde vyjadřuje v básníkovi srdci. Básník řekl:

Jest Pramen krví naplněn,
jež prýští z Krista žil,
a když v něm hříšník ponořen,
jest zbaven hříchů sil.

On je tím Pramenem života, Pramenem vody. On je tím Slovem Božím.

64 Lidé Jej v těch posledních dnech opustili, to pravé Slovo, Vodu života; a vykopali si denominační cisterny. A znovu, vytesali, vykopali...

A nyní jsme shledali, že oni měli děravé cisterny. A potom je taková cisterna naplněna zárodky nevíry, vzdělávacími programy nevíry, chvástání se, a tak dále, což je v rozporu s Božími zaslíbeními. Oni jsou pochybovači vzhledem ke Slovu.

65 Nuže, tyto cisterny, které mají, Bible říká, že byly děravé. Děravá cisterna je cisternou, ze které prosakuje voda. Co dělá? Prosakuje ven do náboženské žumpy, která se jmenuje Světová rada církví. A to je to, kam je děravá cisterna všechny vede, protože Jej opustili, ten Pramen živé vody, a udělali tyto cisterny.

Kopou veliké semináře systému vzdělávání a výchovy, a tak dále. To je ten druh cisteren, které oni dnes kopou, takže člověk musí mít titul PhDr. nebo nějaké JUDr. nebo být bakalářem svobodných umění nebo něco takového předtím, než může vůbec jít a kázat. Cisterny, které byly naplněné teologií lidského původu. Vezmou je do těchto slavných škol za účelem vzdělání a tam do nich naočkují jejich teologii lidského původu a s tím je pak pošlou ven. Co je to za den, ve kterém žijeme!

Lidmi udělané cisterny! Není tedy divu, že se ta věc stala smradem, je to, ach, aj, je to kvůli tomu, že lidé z toho pijí.

66 A když se tito lidé chtějí dnes radovat, co dělají? Místo toho, aby obdrželi radost od Pána, aby se mohli skutečně radovat, obracejí se k hříchu. Lidé, kteří chodí do kostela a prohlašují, že jsou služebníci Kristovi; a když jsou nervózní, zapálí si klidně cigaretu. A když, když si chtějí trochu povyrazit, tak se obleknou do nemorálního oblečení, jdou ven sekat trávu tam, kde chodí kolem muži a dávají příležitost k tomu, aby na ně mohli pohvizdovat. Udělají vše proto, aby byli populární. Chtějí vypadat jako filmové hvězdy. To je ta jejich radost. Ježíš ve své době řekl: „Já jsem ten postačující.“ A oni do toho jdou proto, že nechtějí z toho Pramene pít. Odmítli to, nechtějí z toho pít. Připojili se k nějakému systému lidského původu, k nějakému druhu cisterny, která je plná všeho druhu zkažených věcí, aby mohli chodit takovým způsobem.

67 Včera jsme byli s dětmi u řeky — myslím, že to bylo v sobotu ráno. Šli jsme tam; Billy chytil z loďky ryby. A my jsme vzali děti, mého malého vnoučka, moji dcerku a mého malého syna a jeli jsme k řece na projížďku lodí. Člověk se téměř nemůže ani projet na loďce, kvůli špíně, ohavnosti a lidské nečistotě, jaká je tam u řeky — polonazí a neslušně se chovající lidé. Kolem nás proplula loďka se skupinkou malých, dvanácti nebo čtrnáctiletých chlapců; každý měl v ruce plechovku piva a cigaretu. Oni tomu říkají „zábava“. Achich ouvej! Jak dlouho může ještě takový svět vydržet s takovýmto systémem?!

68 A aby zabránili svým myšlenkám, že když zemřou, že za to půjdou do pekla, co dělají (?), jdou a připojí se k některé z těch lidského původu cisteren. Jsou to tedy ti stejní lidé, kteří patří k těmto cisternám. Není to nic jiného než banda nečistých, oplzlých červů tohoto světa. A oni se s tím spolčují, protože, jak říkávala moje stará matka, vrána k vráně sedá. Oni nepřijdou k tomu Prameni, aby byli očištěni od tohoto života hříchu. Chtějí tam žít, a přesto si udržet svědectví, že jsou křesťany. A proč? Odvrátili se od Něho, od toho opravdového Pramene radosti, života, dokonalého života a spokojenosti. A udělali to proto, že se chtějí někam připojit. Tam přebývá takový druh lidí, kteří věří takovýmto nesmyslům.

69 Před nedávnem, bratr Fred, já a bratr Tom, celá naše skupinka, jsme zašli do pověstného Baptistického kostela v městě Tucsonu, abychom se přesvědčili, zdali bychom tam nenašli něco malinkého, co by nás alespoň trochu občerstvilo. A ten kazatel tam prohodil něco o lidech v Egyptě, jak ho opustili; jedli česnek, a tak dále, a když odtamtud vyšli, znovu zatoužili vrátit se zpět a znovu to jíst. Řekl: „Je to něco, jak to dělají dnešní lidé.“ A my — všichni jsme řekli: „Amen!“ Nikdy jsem neviděl takovou chásku! *V tu chvíli* se celý kostel přestal dívat na kazatele, otočili se dozadu, aby viděli toho, kdo řekl amen. Vypadali, jako by byli vyděšeni k smrti. Nevěděli, co to bylo. Když David řekl: „Vydejte radostný zvuk Hospodinu! Chvalte jej na harfách! Chvalte jej na buben! Všeliký duch chval Hospodina.“ Bůh se raduje ve svém lidu. Ať ti, kteří mají poznání, řeknou amen, když je něco dobře řečeno.

70 Proč bychom se neměli odvrátit od tohoto systému a cisteren tohoto světa k věrnému systému Božímu, který je artéskou studnou, Ježíše Krista? Proč se k Němu neobráte? Vždyť Bůh je naším hojným zdrojem radosti, naším hojným zdrojem chval, naším hojným zdrojem spokojenosti. Uklidnění mých nervů přichází od Boha. Když jsem roztržitý, nacházím své uspokojení v Kristu, ne v cigaretě, ne ve věcech tohoto světa, ne v připojení se k nějakému věrovyznání; ale v nalezení Jeho, toho zaslíbeného Slova, když řekl: „Odcházím a zase k vám přijdu a vezmu vás k sobě.“ Já v tom nacházím radost. On je mou radostí.

71 Oni dnes říkají, že skrze připojení se k těmto věcem a vybudováním Světové rady církví, že vybudují

jistější místo, kde bychom mohli žít. Podle mého čestného mínění si dělají lepší místo, aby v něm hřešili. To všechno... To všechno je každopádně hříchem; ne, abychom v tom žili, ale abychom v tom umřeli. Dělají si místo k hříchu, kde by mohli hřešit, místo toho, kde by mohli žít.

Jakákoliv jiná věc, která je mimo Ježíše Krista a jeho Slova života, je děravou cisternou. Všechno, co by se to snažilo nahradit, všechno, čím bys mohl prospět k zavedení míru, všechno, co bys chtěl udělat k přinesení útěchy, jakýkoliv druh radosti, z jakéhokoliv jiného zdroje, jakožto náhražka za Toto, je děravá cisterna plná špíny. On dává dokonalou spokojenost.

72 Vzpomínám si, je tomu pár let pozpátku, když jsem tady jednou vycházel ven zadními dveřmi. Byl tam nějaký mladý posměvač, a on mi tam venku řekl: „Víš, ty vždycky mluvíš takto o ženách nosících šortky, a tak dále,” řekl, „děláš to proto, protože jsi děda.” Řekl: „To je ten důvod.”

Já mu odpověděl: „Heleď, podívej. Kolik je ti let?”

„Dvacet sedm,” zněla odpověď.

A já řekl: „Už když jsem byl o hodně mladší než ty, kázal jsem totéž!” Já jsem našel Pramen spokojenosti; On je mým dílem. Amen! Tak dlouho, jak On to zásobuje, tak je to báječné. To je to... Mé poznání je dívat se na Něj, sledovat skutky Jeho rukou a pozorovat, co On dělá. Neznám žádný jiný pramen!

Ó, ten proud vzácný je,
jenž nad sních bělí mne;
Zdroj žádný neznám zde,
nic, leč krev Ježíše.
Je Pramen krví naplněn
z Emanuelových žil.
A hříšník v Něm ponořen,
je zbaven hříchů vin.

73 A říkám vám, neznám jiný zdroj kromě tohoto Pramene. To mne očistilo, když jsem byl špinavý. To mě udržuje v čistotě, protože chci žít přímo u toho — pít tuto čerstvou Vodu, která rozveseluje moji duši. Mohu být někdy na dně a cítit, že stěží mohu jít dál — nejsem schopen již jít další úsek; pak mohu pokleknout a přiložit svůj prst na zaslíbení a říci: „Pane Bože, Ty jsi má síla, Ty jsi má spokojenost. Ty jsi mé vše ve všem.” A již začínám pociťovat, jak něco v mém nitru začíná bublat, už jsem z toho venku!

74 Když jsem překročil padesátku, jednou ráno jsem se probudil... víte, jak to je, stěží dostanete jednu nohu z postele. Ach ouvej, sotva se k tomu vzchopíte. A zrovna někdo zaklepe na dveře nebo mi Billy řekne, že je někde nějaký naléhavý případ a já musím někam jít. A já si pomyslím: „Jak to mám udělat?” Snažím se jednu nohu vystrčit ven. Pak si pomyslím: „Ty jsi ten Pramen naplněn mojí silou!” Amen! „Má síla a pomoc přichází od Pána. Ty jsi mou artéskou studnou! Ty jsi mé mládí! ,Ti, jenž očekávají na Hospodina, nabývají nové síly. Vznášejí se peřím jako orlice; běží, avšak neumdlévají, chodí, a neustávají.’ Pane, Bože, je to má povinnost, abych šel. Byl jsem do této služby povolán.” A ihned, víte, něco v mém nitru začíná bublat.

75 Před nedávnem jsem měl shromáždění v takové malé obci, tam v Topeka v Kansasu; a byl tam chlapec, mladý kazatel, jeden z mých prvních sponzorů. Bratr Roy, sedící zde, si toto místo pamatuje. V té velké budově byl... Ten kazatel byl pod klenbou a boční stěna se sesunula a přivalila ho. A tento malý muž byl blízky smrti. Jeho játra byla prasklá. Jeho slezina byla utržena. Spadly na něj celé tuny.

Seděl jsem u snídane a hovořil jsem s manželkou. Řekl jsem: „Víš co; kdyby Ježíš byl zde; víš co by On udělal?” Pokračoval jsem: „Když on je mým sponzorem — já věřím tomu Slovu — on hájil Kristovu věc.” A já jsem řekl: „To je ďáblův trik.” Řekl jsem: „Kdyby tu byl Ježíš, šel by na něj položit své svaté ruce. Ten chlapec by byl uzdraven. Nezájímá mne, že jsou jeho játra prasklá. On by byl uzdraven, protože Ježíš by tam vešel; a On o sobě přesně věděl, kým je. On znal své povolání. Ta Písma se zakládala na pravdě a potvrzovala, že On věděl, kým je, bez stínu pochybnosti. On by na něj vložil ruce a řekl by: ‚Synu, buď zdráv’ a šel by po svém.” A řekl jsem: „Není dost ďáblů v pekle, kteří by připravili toho chlapce o život.” A dále jsem řekl: „Byl by uzdraven.” Ale řekl jsem: „Vidíš, miláčku, to byl Ježíš, ty svaté Boží ruce.” Řekl jsem: „Já jsem hříšník. Přišel jsem na svět skrze sex. Můj otec a matka byli oba hříšníci a ve mně není také nic dobrého.” A řekl jsem: „Ale víš co? Kdyby mi dal Pán vidění a poslal mě tam, potom by to bylo něco jiného.” A řekl jsem: „Já bych tam šel a položil na něj ruce a on by vstal z lůžka, kdyby mi jenom Pán dal vidění.”

76 Potom jsem začal uvažovat: „Koneckonců, i kdyby se dostavilo vidění, čím by to bylo? Stejně by tady na něj byly položeny ty stejné špinavé ruce, hm-hm, a stejný muž by se za něj modlil.” Potom jsem začal přemýšlet: „Já jsem přece Jeho reprezentant. V tom případě se na mne Bůh nedívá. Krev toho Spravedlivého leží tam na oltáři; přimlouvá se za mne. On je pro mne postačující. On je mou modlitbou. On je mým životem.” Řekl jsem: „Je zde pouze jediná věc, která by mě přiměla na něj s vírou vložit ruce,

protože jsem měl víru ve vidění, ale i bez vidění by ta stejná víra způsobila totéž. A tak se mohu považovat za pouhé nic, ale mohu považovat Jeho za mé vše ve všem. On je můj Život. On je Tím, který mi dal pověření. Nebyl jsem poslán žádnou denominací; On mne poslal. Haleluja! Jdu v Jeho jménu. Já na něj vložím ruce." Šel jsem tam a položil ruce na toho chlapce a toho večera byl ve shromáždění úplně zdrav. Amen!

77 Ó, ano, On je tím Pramenem. „Jiný pramen neznám. Nic kromě Ježíšovy krve!“ Já jsem prevít, jsem odpadlík, každý z nás, ale před Bohem jsme dokonalí. „Budte tedy dokonalí, jako je dokonalý váš Otec, který je v nebesích.“ Jak jím můžeš být? Protože ten Dokonalý nás tam zastupuje. Ten Pramen je tam každý den čerstvý. Ne nějaké ustáté něco, ale čerstvé každý den, co smývá všechny mé hříchy. On je tím Pramenem.

78 Nyní na závěr bych chtěl říci toto: Všechno, co se s tím neshoduje, jsou děravé cisterny a nakonec bude prosakovat obsah, který jste do nich vložili; jestliže jste do nich vložili všechny své naděje, všechen váš čas, a vše ostatní, do některé z těchto cisteren se stojatou vodou... Ježíš řekl, že to byly děravé cisterny. Bůh řekl: „Jsou děravé a vytéká z nich, cokoliv do nich vložíte.“ A vy se s nimi daleko nedostanete, protože to z nich vyteče. Neboť On je ta jediná cesta k pravdě, k životu a k věčné radosti a věčnému pokoji. On je ten jediný a ta jediná cesta k tomu. Ach, jej!

Tím nevyčerpatelným Pramenem života je Ježíš Kristus. Proč? A kdo je On? On je tím Slovem, tím samým; tím Slovem, Pramenem života, „tentýž včera, dnes i na věky.“ Pro opravdového věřícího je nejsvrchovanější radostí, svrchovaným životem. A jeho svrchovaná spokojenost je v Kristu. Žádné pumpování, tahání, připojování, propouštění; pouze věřit a odpočívat. To je to, čím On je pro věřící.

79 Jako otec Abraham, on nikdy netahal; nikdy se netrápil; nikdy se nestaral. On měl Slovo. On se opřel o hruď El Šaddaj. Když bylo Abrahamovi sto let, zjevil se mu Bůh a řekl: „Já jsem ten Všemohoucí.“ Hebrejské slovo El Šaddaj znamená: Mající prsa. „A ty jsi starý a tvá síla odešla, a ty se jenom opři o má ňadra a saj sílu z toho Pramene.“ Amen! A co sál? Nové tělo. A to dítě se Sárou měl nakonec o padesát let později, a měl ještě sedm dětí s jinou ženou!

Ó, El Šaddaj! Starý zákon ukazuje, co On udělal; Nový zákon říká, co On bude dělat. Amen! Ve Starém zákoně...

80 Naše spojení bylo přerušeno, tudíž už nebudu spěchat a pozdržím se tu chvíli. Rád bych ještě závěrem něco řekl. Jednou jsem měl dobrý příklad něčeho takového, o čem jsem tu mluvil. Byl jsem na pochůzce. A mnoho lidí tam z okolí Georgie a tam kolem Milltownu ví, že tam kdysi daleko v horách býval pramen. To byla artéská studna. Z ní vyvěral obrovský pramen vody neustále tryskající do výše asi půldruhého metru. A kolem toho se utvořil pěkný rybníček. A přímo okolo toho rostlo hodně máty, znáte to, a jiné rostliny podobající se máti. Ach, vždy jsem žíznil, abych se tam mohl vrátit a dostat se k tomu prameni. Lehl jsem si na zem a pil, potom jsem si sedl, odpočíval a znovu pil. A rok po roku jsem stále přicházel k tomu stejnému zřídlu. Nikdy to neustávalo, ať již byla zima či léto. Nikdy to nezamrzlo. Vy nemůžete zmrazit artéskou studnu. Ó, ne! Ó, ne! Bez ohledu na to, jak bylo chladno, to nikdy nezamrzlo. Cisterna velice snadno zamrzne, stačí trocha mrazu a už je to tu. Rozumíte? Ale vše, co se hýbe, má v sobě život a je to v pohybu. A tak artéskou studnu zmrazit nemůžete. Nezáleží, jak skličující duch je v okolí tohoto místa, tato Studna zůstává vždy živá. Žijte u této Studny.

81 Tam jsem si všiml jedné věci, když jsem procházel a napil se z toho, ach, ó, pouze čerstvá voda! Nikdy si nemusíte dělat starosti: „Co když tam přijdu a ona už nepoteče?“ Ona tryskala stále...

Jeden starý farmář mi řekl; říkal: „Z toho hasil žízeň už můj dědeček.“ A říkal: „Nikdy z ní neubýlo. Je to stále ten stejný pramen, tekoucí rovnou do Modré řeky.“

Já jsem si pomyslel: „Ó, aj! Jak krásné místo pro vodu.“ Scházel jsem z cesty asi jednu míli, možná i více, abych se jen mohl dostat k tomu místu, protože to bylo to občerstvující místo k uhašení žízně. Ó, jak chutná ta voda byla! Ó, aj! Když se někdy ocitnu na poušti v Arizoně, kde se nyní nacházím, stále se vracím k této myšlence: „Ten báječný pramen tam v údolí, kéž bych si mohl k němu lehnout.“ Jako David jednou řekl: „Ó, kdybych mohl ještě jednou pít z toho pramene.“ Kdybych se tam jen mohl dostat.

82 A jednoho dne jsem se posadil, a jak se mně to stává, měl jsem takový neobvyklý pocit. A řekl jsem tomu prameni: „Co tě tak neustále obšťastňuje? Přál bych si, abych byl také tak šťastný. Jakže, ještě jsem tě nikdy neviděl smutným od té doby, co sem chodím. Není na tobě nic smutného.“ Řekl jsem: „Ty jsi vždy pln radosti. Poskakuješ a bubláš a dovádíš. Ač je zima či léto, chlad nebo teplo, ať je tak či onak, ty jsi stále pln radosti. Co tě činí...? V čem to vězí? Máš radost, že z tebe pijou?“

„Ne.“

Říkám: „Tedy dobře, možná z tebe pijí králíci a tobě se to líbí, dobrá.“

„Ne.“

Řekl jsem: „Tak tedy, co v tobě působí to bubláni? Co tě dělá tak šťastným? Proč jsi vždycky pln radosti?“ Řekl jsem: „Je to snad proto, že jsi napajedlem pro nebeské ptactvo?“

„Ne.“

„Protože já z tebe piju?“

„Ne.“

Řekl jsem: „Tak tedy, co tě naplňuje takovou radostí?“

A kdyby mi ten pramen mohl odpovědět, řekl by asi toto: „Bratře Branhame, ne proto, že ty tady piješ; já si toho vážím, a rovněž toho, že mohu zaopatřit tyto ptáky. Sloužím každému, kdo se chce napít. Jediná věc, kterou musíte udělat, je přijít sem a napít se. Ale to, co mne obšťastňuje, to nepochází ze mne, to ne já bublám. Je to něco uvnitř, co mne podněcuje. Něco ve mně bublá.“

A tak je to s životem naplněným Duchem. Jak Ježíš řekl; On je tam... Chápete? On vám dá studnice vody prýstící k věčnému životu, to On je artéským přetékajícím gejzírem, který nikdy nepřestane téct. Bez ohledu na to, jestli zbytek sboru je nahoře či dole, vy jste pořád u té Studny. Proč byste měli přijímat starý denominační systém a cisternu plnou parazitů a všelijaké havěti a pít z té ustáté špíny, když jste pozváni k Prameni, k artéské studni?

83 Myslím na to, jak to tryskalo a pohrávalo si a bublalo a smálo se a radovalo a poskakovalo a veselilo se. Chladno či deštivo; horko či sucho, i když celá ostatní země vysychala, bublalo to, jako vždycky. Protože to bylo zakotveno hluboko ve skále, z které to vyvěralo na povrch.

Ach, nechte mne žít u toho Gejíru! Vezměte všechny vaše systémy lidského původu, všechny vaše staré, ustáté studny nebo spíše cisterny, a nechte mne přijít k tomu Prameni. Nechte mne přijít tam, kde On je v plnosti... On je mou radostí; On je mým světlem; On je má — On je mou silou; On je mou vodou; On je mým životem; On je mým Uzdravovatelem; mým Spasitelem; On je mým králem. Všeho, čeho je mi zapotřebí, nalézám v Něm. Proč bych měl jít za něčím jiným?

84 Bratře, sestro, nechcete přijít k tomuto Prameni dnes večer? Nechcete — pokud jste tam ještě nikdy nebyli, nechcete to dnes večer obdržet, zatímco skláníme naše hlavy?

Děravé cisterny, prosakující, netěsné, prosakuje do nich svět, špína z chlévů a z minulých dnů. Proč ne tato Studna (?), v ní se ta špína neudrží. Tento skvělý Pramen je naplněn krví čerpanou z Emanuelových žil. Proč to nepřijmout dnes večer? Nechtě Bůh nám dnes večer pomůže, v té suché, vyprahlé zemi. Jak prorok řekl: „On je tou Skálou ve vyprahlé zemi.“ On je tím Pramenem. Nechcete k Němu přijít dnes večer ve svých srdcích, zatímco se modlíme?

85 Drahý, nebeský Otče, není zde žádný jiný pramen, (jak se říká v této hrané písni: „Nic kromě krve Ježíše“). Tam jsem se narodil, tam jsem vyrůstal; tam chci žít a zemřít a být tam vzkříšen, v Jeho přítomnosti. Dej, Pane, abych se vždycky nacházel v Jeho přítomnosti, neboť vím, že žádný jiný neexistuje. Žádné vyznání víry, žádná láska; žádná láska kromě Krista, žádné vyznání, ale Kristus, žádná kniha kromě Bible, není nic jiného, žádná radost mimo Něho. Kdyby mi byl vzat, ó, Bože, nezáleží na tom, jaké množství statků toho světa bych vlastnil, to by bylo stále mrtvé. Přeshlapoval bych kolem dokola s rukama zvednutýma nad hlavou. Kdybys mi Ho vzal, pak bych zhynul, Pane. Ale když Ho necháš přebývat ve mně, pak prosinec bude příjemný jako květen, pak zde není žádné horké místo, ani suché místo, dokonce smrt je zbavena svého vítězství. Dovol nám, abychom Ho měli, Otče. Dej nám Ho v hojnosti, každému věřícímu zde dnes večer tak, jak zde očekáváme v této místnosti.

Mnozí z nich musí dnes večer vyrazit na dlouhou cestu do svých domovů, ať jejich smýšlení zůstává následující: „Já žiji u toho Pramene. Žiju tam a jsem občerstvován každou hodinu.“

A jestliže oni to ještě nepřijali, ať Ho přijmou teď, aby si ten Pramen mohli vzít s sebou. „Půjdu s vámi, budu s vámi až do skonání světa.“ Vyslyš, Otče.

86 A nyní, zatímco máme skloněné hlavy, je tady přítomen dnes večer někdo, kdo by chtěl říci: „Pane, přiveď mne k tomu Prameni, hned teď. Nepřišel jsem sem jenom, abych poslouchal, ale přišel jsem, abych zde něco našel. Přišel jsem sem, abych našel Tebe, Pane. Já Tě dnes večer potřebuji. Přijď do mého srdce hned teď. Učiníš to, Pane?“ Bůh vám požehnej. Pán požehnej každému jednomu.

87 Otče, Ty jsi viděl ty zvednuté ruce v celé místnosti, kolem zdi a v sousedních místnostech a také tam venku. Ty je vidíš, Otče. Prosím, abys uspokojil všechny jejich potřeby. Možná, že pili z nějaké staré cisterny, Pane, prostě nějaké pozastavení v polovině cesty, kde nějaký člověk vykopala cisternu a ona se zkazila všemi druhy cizích učení popírajících Slovo. Já prosím, Bože, aby oni dnes večer přišli k Němu, k tomu, který je tím Pramenem, tím Pramenem života. Vyslyš, Otče. Já Ti je teď předávám v Ježíšově jménu.

Ty jsi mi řekl: „Jestliže byste prosili o cokoli v mém jménu, stane se vám.“ Neprosil bych teď o to, Pane, kdybych si myslel, že se to nestane. Tím by byla vyslovena pouze nějaká rituální praxe. Ale já za ně prosím s upřímností. Prosím za ně s vírou, že Ty jim poskytneš to, cos jim zaslíbil.

A nyní, odvádím je dnes večer od té cisterny. Odvádím je z toho místa, kde pili, kde nebyli uspokojeni, k tomu Prameni. Dělán to ve jménu Ježíše Krista.

88 Oni jsou Tvoji, Pane. Nech je pít z Tebe, tu živou vodu, z toho Pramene živé vody. Prosím o to v Ježíšově jménu. Amen. Vyslyš, Pane.

Ó, ten proud vzácný je,
jenž nad sních bělí mne;
zdroj žádný neznám zde,
nic, než krev Ježíše.
Co mne z hříchu očistí?
Nic, než Ježíšova krev.
Co mé tělo uzdraví?
Nic, než Ježíšova krev.
Ó...

Ježíši, uzdrav tyto lidi, Pane! Vyslyš, Pane, skrze Ježíšovo jméno. Prosím, Bože, abys...?... Ty znáš všechno.

Zdroj žádný neznám zde,
nic, než krev Ježíše.

Přemýšlejte o tom! Jiný Pramen neznám. Já neznám nic jiného, pouze Jeho. Netoužím znát nic jiného, jenom Jeho. Nic, než krev Ježíšovu! Och!

Ó, ten proud vzácný je,
jenž nad sních bělí mne;
zdroj žádný neznám zde,
nic, než krev Ježíše.

89 Zatímco to budeme znovu zpívat, potřesme si ruce. Milujete jeden druhého? Je tady někdo, kdo by měl něco proti někomu jinému? Jestli ano, jděte a dejte to do pořádku. Uděláte to? Neodcházejte odsud takto. Chápete? Jestliže by měl někdo něco proti někomu jinému, jděte a dejte to do pořádku, hned teď. Právě teď máte příležitost jít tam a říci: „Bratře, sestro, já jsem o tobě řekl něco, něco jsem si pomyslel. Nechtěl jsem to udělat. Odpusť mi.“ Vidíte, tak se to má dělat. Mějme ten Pramen přímo mezi námi, neustále. Rozumíte?

Zdroj žádný neznám zde,
nic, než krev Ježíše.
Ó, ten proud vzácný je,
jenž nad sních bělí mne;
zdroj žádný neznám zde,
nic, než krev Ježíše.

Ó, není On úžasný? Žádný jiný pramen! Tak neznečistíme sami sebe jinými věcmi. My jsme se oddělili, nechali jsme svět za námi. Již více nechceme egyptský česnek a děravé cisterny. My jsme na cestě s Pánem Ježíšem, tou udeřenou Skálou, (amen!), jíme manu ze shora, a pijeme — jíme andělský pokrm a pijeme z té Skály. Amen!

Neznám jiný Pramen,
nic krom Ježíšovy krve.

Nuže, skloňme teď naše hlavy.

90 Prosíme, aby Bůh bohatě požehnal každému z vás, aby Jeho milost a milosrdenství vás provázelo během příštího týdne. A jestli by se něco přihodilo, že někdo z vás přejde za oponu, prostě si pamatujte, že to je jenom několik hodin spánku a odpočinku, než se znovu sejdeme. Pamatujte, že my, kdo zůstaneme naživu, nepředejdeme ty, kdo zesnuli, neboť zazní trouba Boží, ta poslední trouba... Ta šestá právě už zazněla. A ta poslední trouba, tak jako ta poslední pečeť, to bude příchod Páně. Ona zazní a mrtví v Kristu vstanou první. Oni budou prostě do toho času odpočívat.

A kdyby vám bylo ublíženo, pamatujte:

Jméno Krista vezmi vždycky,
což štít v pokušení zlém,
vyslov je, když nepřítel jde,
opakuje je v srdci svém.

Ďáblové prchnou. Pouze si pamatujte; doufáme, že se s vámi zde sejdeme příští neděli ráno. Přiveďte s sebou nemocné a trpící. Já se budu za vás modlit. Vy se teď modlete za mne. Souhlasíte? Jestli ano,

tak řekněte: „Amen.“ (Shromáždění říká: „Amen.“) Budu se za vás modlit, aby vám Bůh požehnal.

... mile zní,
 nebi, zemi blahem je. (Vzácné jméno)
 Jméno tvé mile zní,
 nebi, zemi blahem je.
 Před tvým jménem, Pane, padám,
 k nohám Tvým se skláním,
 Králem králů zvat Tě žádám
 jednou v slávě po boji.
 Jméno tvé mile zní, (Je sladké a vzácné?)
 nebi, zemi blahem je.
 Jméno tvé mile zní,
 nebi, zemi blahem je.

91 Je to vždy tak těžké vás opustit. Přestože vím, že je zde dusno, ale něco zvláštního prostě... Dovolte, ještě jeden verš o něčem, souhlasíte? Souhlasíte? Požehnán buď svazek ten, který nás váže, sestro. Kolik z vás zná tuto starou píseň? Před lety jsme ji zpívali.

A já jsem dnes večer uvažoval: „Dvě ruce ze stovek, které tu ještě zůstaly“; když jsme zpívali tuto píseň v modlitebně a drželi jsme se za ruce. Požehnán buď svazek, který nás váže. Já jsem pochoval mnoho z nich zde na místním hřbitově. Oni čekají. Já se s nimi znovu uvidím. Já je čas od času spatřím ve vidění, když nahlížím za tu oponu. Oni tam jsou. Skloňme teď hlavy, zatímco budeme zpívat.

Buď žehnán svazek ten,
 jenž v Kristu víže nás;
 a kruh náš zůstaň sjednocen,
 jak v nebi bude zas.

Když my... Nyní se natáhněte a uchopte něčí ruku. Než se rozejdeme, skloňte vaše hlavy.

Spojených proseb hlas
 před Otcův trůn chceme vznést,
 neboť jedna snaha vede nás,
 i cíl náš jeden je.

S našimi skloněnými hlavami. Předávám nyní bohoslužbu pastrovi, aby nás rozpustil modlitbou.

www.messagehub.info

Kázání

William Mariona Branham
 „...ale ve dnech hlasu...“ Zjevení 10:7